

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΣ ΤΩΝ ΒΟΜΒΩΝ

ΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Μία από τις τρομερές βόμβες του Ζουάν Ραϊξ

Πολύ νερει μάχες στεύς δρόμους τής Μαδρίτης. Ο στρατηγός Χουέντες και τὸ αὐτοκίνητο ἐξος ζένος πρεσβευτοῦ. Τὰ ἐργαστάσια πού φτιάχνουν βόμβες στήν Ἰσπανία. Ἡ τραγική δελεφερονία τριῶν ἀστυνομικῶν. Ἐνας ἐπικινδύνος τρομοκράτης: ὁ Ραϊξ Μούνκλως, κλπ.

Ἡ Ἰσπανία εἶνε ἡ χώρα τῶν τρομοκρατῶν. Καθημερινῶς τὰ «ράμπλας» (ἡ λεωφόροι) καί πρό πάντων ἡ «Πουέρτα νιέλα σολ» γίνονται τὸ θέατρο ἀληθινῶν μάχων μὲ πολλοὺς νεκρούς καί τραυματίες. Οἱ ἀναρχικοί, οἱ κομμουνισταί, οἱ κομματάρχα, ἐκδηλώνουν τὰ πολιτικά φρονήματά τους σκοτώνοντας τούς ἀντιπάλους τους. Δηγυῶνται μάλιστα τὸ ἀκόλουθο περιστατικό, ἐξαιρετικά χαρακτηριστικό τῆς ἀναρχίας πού βασιλεύει στήν Ἰσπανία: Ὁ πρεσβευτῆς μίας μεγάλης ξένης δυνάμεως εἶχε φθάσει στή Μαδρίτη τὴν μέρα ἀκριβῶς πού ὁ στρατηγός Χουέντες εἶχε στασιασῆ με σκοπὸ ν' ἀνατρέψῃ μὲ τούς ὀπαδοὺς του τὴν κυβέρνησι καί νά γίνῃ πρωθυπουργός! Ὁ ξένος πρέσβυς, ὅπως γίνεται πάντα, ἐπισκέφθη τὸν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας γιά νά ἐπιδώσῃ τὰ διαπιστευτήριά του. Τὸ αὐτοκίνητό του, μιά πολυτελῆς «Μεραντέ» τελευταίου τύπου, τὸν ὠδήγησε σὸ προεδρικό μέγαρον κί ὁ σωφὲρ περιμένε σὸ προαλίο γιά νά τὸν ξαναπάρῃ στήν πρεσβεία. Ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἀκριβῶς ἔφτανε κί ὁ στρατηγός Χουέντες. Οἱ στρατιῶτες του εἶχαν βροθεῖ με τὰ πολυβόλα τὸν κόσμο κί εἶχαν καταλάβει τὸ ταχυδρομεῖο καί τὴ ὑπουργεία. πὼν νὰ δηλώσῃ στὸν πρόεδρο ὅτι ἦταν κύριος τῆς καταστάσεως κί ὅτι ἔπρεπε νά τοῦ δώσῃ ἐντολή νά σχηματίσῃ νέα κυβέρνησι! Μόλις ὁμῶς εἶδε τὸ αὐτοκίνητο τοῦ πρεσβευτοῦ, ἔκανε κάποι πρωτοφανῆ στὰ χρονικά τῆς Εὐρώπης. Ἀνέβη γιά λίγα λεπτά τὴν συνομιλία του, ἐπιβεβαιώσθηκε στήν πολυτελῆ «Μεραντέ» καί δέταξε τὸ σωφὲρ σὸ πῶτόλι σὸ χέρι νά τὸν ὠδηγήσῃ στὸν στρατώνες. Ὅταν δὲ ἔφτασε ἐκεῖ πέρα, εἶπε νά κλείσουν τ' αὐτοκίνητο σ' ἐναγκασί, ἔβαλε μιά φρουρά στρατιωτῶν νά τὸ φυλάξῃ κί ἔπειτα ἐξαγυρίσει φρουροὺς σὸ μέγαρον τοῦ προέδρου. Εἶχε κάνει τὴν σκέμη, ὅτι ἕνας πρωθυπουργός πρέπει νά εἶναι μιά πολυτελῆς αὐτοκίνητο, ἔστω καί κλειμένο. Φαντασθῆτε τώρα τὴν κατάπληξι τοῦ πρεσβευτοῦ, ὅταν μετὰ τῆ συνομιλία του μὲ τὸν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, εἰσάθε ὅτι ὁ νέος πρωθυπουργός τῆς Ἰσπανίας τοῦ εἶχε κλέψῃ τ' αὐτοκίνητο! Ἐγινε ἔξω φρενῶν καί θά γινόταν διπλωματικό ἐπιπέδιο ἀνδὲν τοῦ δινόνταν ἡ ὑπόθεσις ὅτι θά τοῦ ἀνάρχαζαν ἀμέσως ἕνα παρόμοιο αὐτοκίνητο, ἀφοῦ ὁ στρατηγός Χουέντες δὲν εἰνούσθη με κανένα τρόπο νά τοῦ τὸ ξαναπάρῃ πίσω!

νὰν μέσα σὸ μαγαζὶ του. Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ξαναβγαίνουν με τῆς ἴδιες προφυλάξεις, φέρτωνα τ' αὐτοκίνητο με κάποι βαρεῖα δέματα κί ἔπειτα ἔφευγαν βιαστικά.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἤξεραν ὠστόσο ὅτι ὁ Ραϊξ ἦταν ἕνας ἀπὸ τούς δραστήριους ἐπαναστάτες. Μά κανεῖς χωρικός δὲν τὸν ἐνοχλοῦσε με τῆς ἀδιάρκτες ἐρωτήσεις του, γιὰτι ποῖός λίγο, ποῖός πολύ, ὅλοι ἦσαν κομμουνισταί καί σ' ὅλων τὰ σπίτια θά μπορούσε ν' ἀνακαλύψῃ κανεῖς ἕνα σωδὸ θόμβες.

Ξαφνικά, ἕνα θράβυ, οἱ χωρικοί πετάχτηκαν ἐντροπιὸ ἀπὸ τὰ σπίτια τους. Ὅλο τὸ χωριὸ εἶχε ἀνασταταθῆ ἀπὸ κάποι δαιμονισμένου κρότους κί ἡ γῆ ἔτρεπε σάν νὰ ἦταν μεγάλος σεισμός. Νόμιζε κανεῖς ὅτι εἶχε ἔρθῃ ἡ Δευτέρα Παρουσία!... Εἶδαν τότε τὸ αἰδηροπυρροῦ τοῦ Ραϊξ νὰ εἶναι μεταβληθῆ σ' ἕνα σωδὸ καμμένον ἐρείπιων. Κάθε τόσο ὅμως αὐτὰ τὰ χῶματα τινάζοντουσαν στὸν ἀέρα, ἀπὸ μιά δυνατὴ ἐκρηξι, σάν νὰ ἔσκαιε καμμιὰ θόμβη... Ὁ αἰδηροπυρροῦ γύριζε σάν τρελλὸς στὸς δρόμους τοῦ χωριοῦ κί ὅποιος τὸν ρωτοῦσε τί εἶχε συμβῆ, τοῦ παραπονιόταν ὅτι, μερικὸ ἀγνωστοὺ εἶχαν τὸν εἶχαν βάλει κομμάτια δυναμιτίδους στὰ κάρβουνα τῆς φωτιᾶς του, γιὰ νὰ τοῦ ἀνατινάξουν τὸ μαγαζὶ, ὅπως πράγματι, τὸ εἶχαν καταρθώσει. Ἐπειτα, χωρὶς νὰ ζήτησῃ τὴν βοήθεια τῶν αστυνομικῶν, γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν ἐχθρῶν του, νοίκιασε ἕνα ἄλλο κατάστημα, κοντὰ σὸ δικὸ του, μετέφερε ὅσα ἐργαλεῖα τοῦ εἶχαν διασωθῆ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ κί ἄρχισε τῆς δλονύχτιες δουλειᾶς του.

Ἦστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες, τὸ μυστηριῶδες αὐτοκίνητο ἐξαφανήθηκε πάλι μιά νύχτα. Οἱ ἐπιβάτες τοῦ συζήτησαν λίγο με τὸν Ραϊξ με μιά συνθηματικὴ γλώσσα, πῆραν κατόπιν μερικὰ βαρεῖα δέματα καί ἐξαφανίστηκαν με τὴν ἴδια μυστικότητα. ἀφίνοιας δὴ ἀπὸ τὸς συντρόφους τους, γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸν Ραϊξ στῆς παοζάμενες δουλειᾶς του.

Ὅπως ἀναφέραμε ὅμως, οἱ ἀστυνομικοί, ἀπὸ μέρες τώρα, πασοκολοῦθοσαν ὅλες αὐτῆς τῆς ὑποπτες ἐπιχειρήσεις τοῦ αἰδηροπυροῦ. Ἐκεῖνο τὸ θράβυ λοιπὸν εἶχαν περικυκλώσει τὸ χωριὸ με τὸ σκοπὸ νὰ συλλάβουν τὸ μυστηριῶδες αὐτοκίνητο. Παράγματι δὲ οἱ παράδοξοι ἐκεῖνοι ἐπισκέπτες τοῦ Ζουάν Ραϊξ ἔπεσαν στή νυχτερινῆ ἐφοδο τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι καί τὸς ἐσπαστήσαν. Στὰ ποδοπάτια τῶν ἀνεγυρίσαν τότε τρεῖς ἀπὸ τούς πῶ ἐπικινδύνους κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συλληθῆ πολλὰς φορὲς γιά δυναμιτιστικές ἀπόπειρες. Ἡ ἐρευνα πάλι τοῦ αὐτοκίνητο ἀπεκάλυψε δέκα μεγάλες θόμβες πού ἦσαν κομμιμένες κάτω ἀπὸ μερικὸς κούβερτες καί τυλιγμένες, μέσα σὲ γαρτιά. Ἡ κάθῃ μιά ἀπ' αὐτῆς ἦταν ἀρκητὴ γιά νὰ γκρεμισῇ ἕνα μέγαρο! Συνέλαβαν λοιποὶ τούς τοεῖς κομμουνιστάς καί τοῦς ὑπέβαλαν σὲ μιά πολὺ ὠση κί ἐξαιτλητικὴ ἀνάκρισι. Μά κανεῖς αὐτὲς δὲν ὀμολογοῦσε ἀπὸ πού εἶχαν πάρει αὐτῆς τῆς θόμβες καί ποῦ τῆς πῆγαναι.

Μπορεῖτε νὰ μᾶς σκοτάψετε, τοῦς εἶπαν με ἀπάθεια. Μὴν ποιεῖτε ὄμως νὰ μιλήσουμε. Ἐμεῖς δὲν προδίδουμε τοῦς συντρόφους μας.

Καί πράγματι, ἀν καί τοῦς τασίσαν κυριολεκτικῶς σὸ ἔξλο, ἀν καί τοῦς κάρφωσαν μετρετῆς θελώνες στὰ νύγια καί τοῦς ἔφωσαν νηστικούς καί διακασμένους, κανένας δὲν ὄνοιξε τὸ στόμα του. Οἱ ἀστυνομικοί ἀπεσῆσαν τότε νὰ κάνουν ἐφοδο σὸ γύφτικο Ραϊξ γιά νὰ ἐξακριβώσουν μήπως τυχὸν αὐτὸς ἦταν ὁ κατασκευαστῆς τῶν θομβῶν. Ἦστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες πράγματι μῆς νῦντα πού ἦταν πάλι φωτισμένο τὸ αἰδηροπυρροῦ, οἱ ἀστυνομικοί χτύπησαν στήν πόρτα του.

— Ποῖός εἶνε; ρώτησε ἀπὸ μέσα περιέργως ὁ Ραϊξ.

— Ἀνοιξε. Ἡ ἀστυνομία.

Ὁ Ραϊξ δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Ἀκούσθηκαν μόνο θιαστικά θήματα μέσα σὸ γύφτικο καί κρότοι σιδηρικῶν πού κρυβόντουσαν.

Οἱ ἀστυνομικοί θυμοῖνοι ἀργισὰ νὰ κλωτσοῦν με λύσσα τὴν βαρεῖα πόστα τοῦ αἰδηροπυροῦ καί νὰ φωνάζουν τοῦ Ζουάν Ραϊξ νὰ τοῦς ἀνοίξῃ.

— Ἐ, τί κάνετε σάν λυσσαμένοι, τοῦς φώ-

Ὁ αἰδηροπυρροῦ Ζουάν Ραϊξ Μούνκλως, κατασκευαστῆς

Σ' αὐτὴ τὴν χώρα πού οἱ στρατιῶοι κλέβουν τ' αὐτοκίνητα τῶν πρεσβευτῶν, ἡ θόμβη εἶνε τὸ μοναδικὸ ὄπλο ἀντίστασεως. Μ' αὐτὴν οἱ ἀναρχικοί τινάζουν στὸν ἀέρα τὰ τράνια, μ' αὐτὴν οἱ τρομοκράτες σκοτώνουν τοῦς ἀπροστάτετους κατοίκους τῆς Μαδρίτης στῆς κεντρικῆς λεωφόρους τῆς καί μ' αὐτὴν πάλι οἱ λομποῦτες ἀτινάζουν τὰ καταστήματα καί τὰ λεηλατοῦν. Οἱ κομμουνισταί ἐπίσης, μετανειρίζονται θομβῆς, γιά νὰ ἐκκαθαροῦν τοῦς ἀντιπάλους ἢ τις ρίνουν στ' αὐτοκίνητα τῶν ὑπουργῶν καί τῶν ἄλλων ἐπισημῶν γιά νὰ τοῦς δολοφοῦσιν. Ἀλλὰ πού βρίσκονται τόσες γιλιῶδες θομβῆς; Θὰ ρωτήσατε. Ἀπλόστατα, ὄστερ' ἀπὸ πολλὰς μὴ νῦν ἔρευνης, ἡ ἀστυνομία ἀνακάλυψε τέλους ἡ λειτουργοῦν στήν Βαρκελώνη καί στὴ Σεβίλλη δυὸ ἐνοσοστάσια πού σπείνανον ἀκκοκτικὰ μηχανήματα ἀπὸ τὸ ποῦ μὲχρι τὸ θράβυ. Οἱ ἀστυνομικοί ἐτοιμαζόντουσαν νὰ ποσοῦν στὴ σύλληψι τῶν πλοσῶν ἰδιοκτητῶν τους ὅταν ἐσπασκὰ... ἄλλοσῆν γνώμη κί ἔσπεσαν τις ἔρευνης τους σ' ἕνα μικρὸ γωαδὸ, τὸ Φανακίτζας, πού θρίσκειται στὰ περὶ ὄρους τῆς Κατάλικης πόλεις. Εἶναν πληροφοροσῆθ, ὅτι ἕνας πιδρονοβός, ὁ Ζουάν Ραϊξ Μούνκλως, κλεινόταν κάθῃ θράβυ σὸ γύφτικο του κί οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ του τὸν ἔσκουαν ὅλη τὴ νύχτα νὰ ἐνογῆσαι. Ἦστερα ἀπὸ κάθῃ τέτοια δλονύχτια δουλειὰ, μὸλις ἐπιμέρησε, ἕνα μυστηριῶδες αὐτοκίνητο σταυατοῦσε στήν πόστα τοῦ αἰδηροπυροῦ, κατέβαιναν ἀπ' αὐτὸ μερικὰ πρόσωπα, με κούκους πού ἔκρυβαν τὸ πρόσωπό τους κί ἔμπα-

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ο φιλολογικός καυχός Συναδινό-Τσοκοπούλου. Όπου έπεμβαίνει ο Γαβριηλίδης. Το κέλυφος του κ. Συναδινού. Το βόυκα μιάς κόκκινης γραβέσσας. Ο έρωτευμένος Ζακυνθινός. Γιά την καρδιά της Βασίλης. Πώς την έπαψε. Ένα ελεύθερο τυπωγραφικό λάθος. Οι πρώτοι άνεμιστήρες. Ένας ύμνος του κ. Ευστρατιάδου. Μία σκανδαλώδης προμηθεία ίππων. Η στραβόμαρκα τών προμπευτών.

Μά, κόριε διευτηνά, διαμαρτυρήθη ο κ. Συναδινός, ήμια ήπαχορομένος ν' άπαντήσω.
-Άδωναν !...
-Θέλετε λοιπόν νά μείνη νικητής ο κ. Τσοκοπούλος ;
-Νά μείνη. Δέν μορφεíte ν' άπαροχλήτε τό Πανελλήνιον με τόν φιλολογικό σας καργά !...
Ο κ. Συναδινός έργαζε, κρατώντας τά χειρόγραφα του. Σάν πολιμήχονος ύμνος Μωραΐτης πού ήνε, σκέπτηκε νά τόν καταγράψη τόν Γαβριηλίδη και τόν κατάφερε. Ο κ. Συναδινός ήξερε δλες τίς άδυναμίες του Γαβριηλίδη. Μιά άπό τίς άδυναμίες του αυτές ήταν και ή μεγάλη άγάπη του γιά τό κόκκινο χρώμα.

Τήν ήλλη ήμέρα, λοιπόν, φόρεσε μιά κατακόκκινη γραβάτα και μητήκε στό γραφείο του Γαβριηλίδη.
Ο Γαβριηλίδης, μόλις είδε τήν κατακόκκινη γραβάτα, κόλλησε τό μάτι του άπάνω της...
-Φόρεσε γραβάτα κόκκινηγγινννν, κόκκινηγγινννν !... είτε στόν κ. Συναδινό, με τό χαρακτηριστικό σύρσιμο, πού έκανε στό τελικό «ε» τών λέξεων.
-Σου άρέσει, κόριε διευτηνά ; ... τόν ρώτησε ο κ. Συναδινός.
-Μορφέ μ' άρέσει ! Μ' άρέσει πολύ !... άπάντησε ο Γαβριηλίδης.
Κι άμέσως κατάτιν πρόσθεσε :
-Μορφέ, βάλτην τήν άπάντησή σου στόν Τσοκοπούλο, βάλτην !...
***

Ένας Ζακυνθινός μιά φορά άγατούσε κάποια Βασίλη κ' έπήγαγε κάθε μέρα στην εκκλησία του Άγίου Ιωάννου τού Προδρόμου, άγερνη τά πατσιάτα του στην πόρτα, στέκοταν μαροτά στην είκόνα τού άναξέρου από μέσο, μελάντας σαρκαστικά. Δέν πάτε καλύτερα νά κοιμηθήτε κι' άύριο τό πρωί μου λέτε δτι θέλετε να μου πήτε ;
Μά οι άστουνομοί δέν τόν άκουγαν, άρχισαν νά σπρώχνουν την πόρτα με τούς ώμους τους, προσπαθώντας νά τήν παραδίσουν. Έκείνη τή στιγμή μιά θύμβα έσκασε στά πόδια τους. Τρεις άπό τούς άστουνομικούς τινάχτηκαν κομματιασμένοι στην άέρα. Οι άλλοι γλιόττησαν γοργάρα μακρούά από τό παράδοξο φύστικο. Ποιάς δίωας τήν είχε πετάξει. Ο Ραϊξέ άπεκλείετο. Μάλλον κάποιος τήν είχε ρίξει από τό δρόμο. Ποιάς ήταν αυτός ; Ένας χωρικός τσας, ένας άντροφός του.
Ο Ζουάν Ραϊξέ κι' οι φίλοι του, μόλις είδαν δτι είγαν φύγει οι άστουνομοί, άνοιξαν την πόρτα και θέλησαν νά δραμετεύσουν. Μά έκείνοι τούς άντελήθησαν, τούς κατεδίωξαν και τούς συνέλαθαν. Κι' αυτοί οι τρεις τους είγαν δοσοληφίες με τήν άστουνομία. Στο σπίτι επίσης τού Ζουάν Ραϊξέ φρέξηκαν τέσσερες θύμνες κι' ένα σωρό ποτόλια, μαγαρία και σφαίρες. Κανείς έντούτος κι' άπ' αυτούς τούς τρεις δέν άμολόγησε πού είγαν κρουμένες δλες αυτές τίς θύμνες πού είχε κατασκευάσει ο παράδοξος σιδηρολόγος Ζουάν Ραϊξέ. Έκείνος άρκέσθηκε νά τούς πη χαμογελώνοντας ανιμωματικά :
-Ψάفته δλα τά σπίατα της Ισπανίας και θά τίς βοήτε.
Κι' έλεγε άλήθεια. Κάθε Ισπανός σκέπτεται νά δώσει την πατριά του με μιά θύμβα και νά γίνη αυτός ποσοθπουροός ! Γι' αυτό ή καλύτερη έπινεύσηο σήμερα στην Ισπανία είναι τό νά κατασκευάζη κανείς θύμνες. Είναι τό μόνο είδος πού ζοδεύεται άμέσως στη χώρα της Κάρμεν.

γίνω και έλεγε :
-Ά Γάιννη Προδόμε, πές στη Βασίλη νά μ' άγαπήτη !...
Μιά μέρα, πού έτιζε νά είναι ο πατάς μέσα στό άγιο βήμα, άκουσε τά λόγια τού έρωτευμένου Ζακυνθινού και τού φώναξε με θυμό :
-Δέν είναι, βρέ, γιά τά μωτρα σου ή Βασίλη !...
Ο Ζακυνθινός, πού άκουσε Ξαίγαινα κ' άνεπάντητα τή φωνή αΐτή, νόμιμο πώς τού άπάντησε ο άγιος. Άναθήσε λοιπόν τροναγγέμοσ από τή θέσι του και σαστισμένος, έτρεξε νά βγή έξω από τήν εκκλησία. Έκει στάθηκε και φώναζε δυνατά στόν άγιο :
-Μέ τή γλώσσα, μορφέ, ποίχει ή άγιωσύνη σου, καλή κάμεινε και σου κόχαινε τό κεφάλι !...
***

Πρό τριάντα έτών ξεβρόδετο στάς Καλάμας μιά έφημερίδα, ο «Φρονός», τού κ. Π. Τομπάρου.
Τήν Μεγάλη Παρασκευή, λοιπόν, τού 1909, ο «Φρονός» ξεβρόδετε ένα φάλλο πένθημο, γιά τήν ήμέρα. Στο φάλλο αυτό κάποιος συντάκτης έγραψε, υπό τόν τίτλον «Τραυμάτιε», ένα πεζό ποίημα γιά τό μαρτύριο τού Θεανθρώπου. Μετάξυ τών άλλων τόν πεζογράφομό αυτό ίπάρχει και ή φράσις :
«Σεισμός έτράναξε τόν Γολγοθά !»
Οι τυπογράφοι όμως έκαμαν λάθος και στοχεοστέθησαν τή φράσι ώς έξής :
«Σ κ α σ μ ό ς έτράναξε τόν Γολγοθά !»
Και τό πένθημον μετετράπη εις εϊθίμνον.
***

Ξέρετε πότε πρωτοήλθαν στην Έλλάδα οι στοργολοί έκείνοι άνεμιστήρες, πού βάσαν τό ζυθοπολεία, καφενεία και έστιατόρια, άπάνω από τίς πόρτες του, γιά νά καθαρίζουν τόν άέρα ; Μόλις στά...1907.
Και ξέρετε πού τοποθετήθηκε ο πρώτος ; Στην «Μήνη», στην Όαίνονα !...
***

Και ξέρετε πός έρωάλαν και έζήμησαν τό γεγονός ή Άθηναίκες έφημερίδες, δημοσίευσαν μιλίστα και τήν φωτογραφία της πόρτας, με τόν άνεμιστήρα ψηλά ;
Άν δέν τό ξέρετε, διαβάστε τό παρακάτω άρθρομό τού διευτηνού τού «Σκρίπ» κ. Γ. Ευστρατιάδου, βουλήτρου σήμερα, δημοσιευθέν στην πρώτη σελίδα τού «Σκρίπ», τού Φεβρουαρίου τού 1907 :
«Η «Μήνη» είναι άναμφισβήτητος τό εθροστικότερο τών 4 Έλλαδ, ζυθοπολείων. Ο δαιμόνιος διευτητής του κ. Γιακουμάκης, ο άεικίντος ούτος μοχλός της κινήσεως τού ζυθοπολείου του, ο εις κάθε του βήμα και κάθε σουλάτου του άρπάζων και μίαν ιδέαμ τελειοποίησε τού καταπιματός του, έγκατέστησε πρό ήμερών άθορόβος και ώς εις ύπομνήσεως προς τούς άπειροπλη θέσις πελάτας της «Μήνης», μίαν νέαν και...περιέρον εφεύρασην Εθροστικήν.»
«Ευνοήσθησαν έννοθεν μίσε θύρας τού ζυθοπολείου τού ένα είδος άνεμιστήρος, τόν όποιον παριστάνει ή άνωτέρω εικόνα, και ο όποιος διά τού ρεύματος, τόν όποιον σχηματίζει, φυσά από τό άνωθεν αυτό ύπαρμον μεγάλο χονιό δλον τόν άέρα τόν συμπεκνυόμενον εις τήν αΐθουσα τού ζυθοπολείου.
«Επινοήσθησαν άπό δεκατέττε ήμερών, ο εισοχρόμενος εις τήν «Μήνη» εις τέρματα εις μίαν...δαιμονοστέτην άτυοφοσίαν, τήν όποιαν αΐθάναται με δλας του τάς...αΐσθησις ! Ένας ύποκορος βούβος, και αυτός, άμνοκοστέτος, άνωθεν της θύρας, προέβη τήν έπιπόνηρον έργασίαν τού θάλαμτος αυτού, τού μεγάλου τούτου κατονοφάγου (τού άνεμιστήρος), ο όποιος εις άναλόγει νά τρώγη δλον τόν...καπνόν, τόν όποιον βγαζών τά άναρβήματα σόματα τών πελατών της «Μήνης», και νά καθαρίζη έτσι τήν μπύραν...δαιμνοστέτερα και εύγεστέτερα, ροφωμένην έν οισαθήσει σιγής !...
Και έξακοιουθεί με τό-ίδιο ύφος...
Τι καλός και όλιγαρχικός πού ήταν ο κόσμος τότε, πού έτρωγαν οι άνεμιστήρες τόν καπνόν και έκαμιναν τήν μπύραν ποιλ...δαιμνοστέτερα !...
***

Στά 1907 έγινε μιά προμηθεία ίππων γιά τόν στρατό μας από τήν Ελζαβήτ. Τους ίππους αυτούς τούς άγόρασε έπαρτοή άξιοματιών, μεταβάσα επί τούτφ στην Ούγγαρία. Όταν όμως ο ίππος μετεβρόθησαν στην Έλλάδα, ξεότασε ένα μεγάλο σκάνδαλο : Άπεκαλύφη δτι ήσαν...τυρφοί !...
Ο πρωθιτοργός τότε Θεοτόχιε, μόλις τού άνεκοιουθή τό σκάνδαλον, είτε :
-Φαίνεται δτι δέν είναι και τόσοσ άκριβός τό δτι οι ίπποι αυτοί είναι τυρφοί. Φαίνεται δτι περισσότερον τυρφοί ήσαν έκείνοι πού τούς παρέλαβαν από τήν Ούγγαριαν...
Και αυτό ήταν δλο.
Η ύπόθεσησ κομηθεή κατάνιν βαρύτατα...
***